

в наступний тур, можуть тривати цілий день. І це викликає стомлення, зниження рухової активності та погіршення точності уколів.

Одним з важливих компонентів фізичної культури студентів-фехтувальників, є мотивація, яка багато в чому визначає їх зацікавленість регулярними заняттями, де найбільш вираженими є мотиви психічного і фізичного самовдосконалення засобами спорту, спілкування з учасниками тренувального процесу і задоволення від занять спортом в цілому.

Сучасна організація спортивної діяльності на основі нових форм виховного процесу формує спортивну культуру студента, мотивацію і інтерес до спортивного стилю життя в подальшому [4].

Основні напрямки тренування для цієї вікової групи спрямовані на індивідуалізацію техніко-тактичної підготовки з урахуванням стійких схильностей, що виникають до певних дій і особливості тактики ведення бою, показників психічних і рухових якостей студентів-спортсменів.

Вибір засобів і методів індивідуалізації техніки і тактики, особливо проявляється в комбінації дій і ситуаціях їх застосування, проходить на тлі стабільних психічних процесів в зв'язку зі сформованістю психофізіологічної сфери осіб, які займаються.

У фехтувальній системі тренувань, одне з найважливіших місць займає індивідуальний урок. Він в підготовці студентів виступає одночасно як засіб і як метод формування та контролю техніко-тактичної майстерності.

Фізкультурно-освітні компетенції, які формуються в процесі навчально-тренувальних занять передбачає позитивне ставлення студентів до свого здоров'я [1]. Поряд з цим, в процесі змагальної діяльності у студентів формуються професійні навички, такі як: планування дій; взаємодія з партнерами; ймовірність неминучих змін, відхилень, корекції. Фехтування завжди було засобом виховання особливих інтелектуальних якостей.

Ми розуміємо фізичну культуру особистості як соціально-детерміновану область загальної культури людини, що являє собою якісний, системний, динамічний стан, що характеризується певним рівнем спеціальної освіченості, фізичної досконалості, мотиваційно-цінних орієнтацій і соціально-духовних цінностей, придбаних в результаті виховання і інтегрованих в фізкультурно-спортивну діяльність, культурному способу життя, духовності і психічному здоров'ї.

Література

1. Скворцова С.О. Технология формирования компетентности студентов в профилактике компьютерного синдрома в образовательном процессе //Динамика систем, механизмов и машин. Живые системы. – Омск: ОГТУ, 2014. – № 6. – С. 163-165.

2. Теленков Д. В. Характеристики студентов вузов физической культуры как факторы успешности их деятельности // Ученые записки университета им. П. Ф. Лесгафта. – 2008. - № 6 (40). – С. 102-105.

3. Тышлер Д.А., Тышлер Г.Д. Фехтование. От новичка до чемпиона. – М.: Академический Проект, 2007. – 232 с. + 32с. вкл. (Технологии спорта).

4. Шмер В.В. Психологические особенности первокурсников различных специальностей транспортного вуза // Динамика систем, механизмов и машин. Живые системы. - Омск: ОГТУ, 2014. №6. – С.173-176.

І.І. Маріонда, О.М. Трифан, В.М. Мельник

Модель професійної діяльності науково-педагогічних працівників у підготовці фахівців фізичної культури і спорту

Кафедра фізичного виховання ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Удосконалення державних стандартів в освітній галузі є одним із ключових напрямів реформування системи підготовки фахівців з фізичної культури. Однією з складових цього напрямку є професійно-особистісна підготовка випускника вищого навчального закладу, що забезпечить якісне виконання обов'язків вчителя фізичної культури та тренера з обраного виду спорту. Провідне місце у такому процесі відведено фізкультурній освіті, спрямованій на формування базових професійних компетентностей до майбутньої професійної діяльності [3].

Перед закладами вищої освіти (ЗВО), що готують майбутніх фахівців фізичної культури і спорту, нині постали завдання цілеспрямованого розвитку найвагоміших професійно важливих якостей педагога, залучення студентів до активних способів засвоєння соціального, наукового, культурного та педагогічного досвіду з метою використання в подальшій навчально-виховній діяльності.

Мета статті: проаналізувати модель професійної діяльності науково-педагогічних працівників в контексті підготовки фахівців фізичної культури і спорту.

Матеріал і методи дослідження: аналіз літературних джерел.

Результати дослідження та їх обговорення. Створення умов оптимізації педагогічної діяльності викладача фізичної підготовки ми пов'язуємо з розробкою й реалізацією структурної моделі діяльності викладача. Принципи

здійснення цієї моделі опираються на індивідуальні особливості викладачів й організаційно-педагогічні умови освітнього процесу. Іншими словами, реалізація структурної моделі діяльності викладача фізичної підготовки є основною, але не єдиною умовою оптимізації педагогічної діяльності через те, що до складу кожного компонента моделі входять власні умови оптимізації, а також умови й фактори реалізації діяльності, що забезпечують її максимальну оптимізацію.

Термін «модель» традиційно розуміють як схему, зображення або опис якого-небудь явища або процесу в природі й суспільстві [5]. Запропонована нами модель діяльності викладача фізичної підготовки являє собою розгорнуту базову схему й деталізований опис її складових. Таким чином, структурна модель це впорядкована, взаємозалежна схема й опис складових системи діяльності викладача фізичної підготовки: суб'єктів діяльності, видів діяльності, технології педагогічної діяльності, умов і факторів її оптимізації.

Зважаючи на те, що «основним призначенням педагогічних систем є організація та підтримка навчального процесу, розв'язування педагогічних задач з метою формування розвитку особистості», моделювання дає змогу виявити причинно-наслідкові зв'язки й уточнити чинники, прогнозувати наслідки впровадження інновацій, оцінити користь і можливі недоліки, підвищити продуктивність роботи науково-педагогічних працівників ЗВО [1]. На нашу думку, це дасть змогу спроектувати і реалізувати необхідні науково та навчально-методичні заходи для вдосконалення системи підготовки майбутніх учителів у ЗВО галузі фізична культура і спорт. Крім того, моделювання дає змогу цілісно розглядати компетентнісний підхід - від постановки мети до отримання результатів навчання.

Під час розроблення моделі освітньої системи основні компоненти мають бути розкладені на дрібніші, але достатньо значущі в її цілісній структурі. Тому одним із головних завдань є визначення детермінант, що впливають на сукупність цих структурних компонентів.

Навчальна діяльність викладача розглядається й у зв'язку з навчальною діяльністю студента, тому що діяльність викладача й студента в навчальному процесі є природними умовами його реалізації.

Таким чином, освіта в галузі фізичної культури і спорту передбачає створення умов для вільного й всебічного розвитку рухової діяльності людини для її гармонійного фізичного зростання, зміцнення здоров'я; створення бази для ефективної діяльності у всіх галузях життя, праці та побуту. Для досягнення цієї мети, формування фізичної культури майбутніх фахівців необхідно вирішувати, відповідно до методології педагогіки, з використанням притаманних педагогіці виховних, освітніх, розвивальних й оздоровчих методів, призначенням яких є досягнення цілісності педагогічного процесу у вищій школі. При розгляді інституційної складової прикладної фізичної підготовки у вузі з позиції культурологічних знань можна констатувати, що цей аспект виступає як результат діяльності в зазначеній галузі освіти [3].

В системі підготовки фахівців фізичної культури і спорту в широких масштабах цього не спостерігається. Тому нами проведено дослідження з визначення структури цілісної педагогічної діяльності фахівця фізичної культури і спорту з метою визначення вкладу кожного з елементів системи в загальний результат [3].

Дослідження й аналіз структурної моделі діяльності викладача фізичної підготовки дозволили нам дійти висновку про її природу й організацію:

1. Структурна модель діяльності дійсно має багаторівневий комплексний характер.
2. Складові (елементи) структурної моделі взаємозалежні між собою таким чином, що в сукупності моделі простежується взаємопроникнення всіх її елементів.
3. Моделі діяльності властива педагогічна структура (особистісні компоненти – індивідуальні особливості реалізації видів діяльності викладача, діяльнісні компоненти – внутрішні й зовнішні мотиви, ціннісні орієнтації).
4. Структурі моделі діяльності властива системна організація.

Таке структурування висновків свідчить, з одного боку, про складну педагогічну структуру моделі діяльності викладача фізичної підготовки як такої, з іншого боку – про її справжню організованість. При цьому для інтеграції складових моделі діяльності недостатньо мати лише відповідну педагогічну установку [2].

Наявність відповідної установки на реалізацію структурної моделі мотивації налаштовує викладачів працювати по-новому, відповідно до зміни стереотипу оцінювання процесу навчання фізичній підготовці. У результаті буде досягнуто необхідного рівня організованості діяльності, максимально мотивованої й ціннісно-орієнтованої на досягнення оптимального результату.

Висновки. Узагальнюючи викладене, відзначимо, що модель професійної діяльності викладача фізичної підготовки найбільше повно реалізується лише в комплексі психолого-педагогічних впливів, які ґрунтуються на принципах професійно-особистісного підходу й наукової організації педагогічної праці. Причому, як показують результати проведеного аналізу стану проблеми, системи цих принципів не можна втілювати окремо.

Література

1. Биков В.Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти: [монографія] / Валерій Юхимович Биков. – К.: Атака, 2008. – 684 с.
2. Маріонда І.І. Структура моделі діяльності викладача фізичної підготовки. / Маріонда І.І., Сивохоп Е.М. // Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України ім. Б.Хмельницького. Серія: Педагогічні та психологічні науки. – 2011. – № 61. – С. 69–73.

3. Марюнда І.І. Формування професійно-особистісних компетентностей фахівця фізичної культури у процесі занять фізичною підготовкою і спортом: [монографія] / І.І. Марюнда, Е.І. Сивохоп, В.А. Товт. - Ужгород: Вид-во ПП «АУТДОР-ШАРК», 2016. – 212 с.
4. Однолеток Т.В. Професійна підготовка майбутніх учителів фізичної культури як педагогічна проблема / Однолеток Т.В., Лянной М.О. // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2009. – № 9. – С. 107-109.
5. Переверзин И. Н. Прогнозирование и планирование физической культуры : учеб. пособ. / И. Н. Переверзин. – М. : Физкультура и спорт, 1972. – 88 с.

В.П. Маркович

Розрахунок потенціалу реабілітаційної та госпісної мережі в Україні

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Метою роботи є вивчення та розрахунок потенціалу реабілітаційної та госпісної мережі в Україні. Понад 12 тисяч ліжок наявні у ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» та відомчих закладах, у 7 фізіотерапевтичних лікарнях та 9 науково-дослідних установах. У 11 лікарнях відновного лікування є 1888 ліжок, в обласних госпіталах інвалідів війни – 7248 ліжок.

За 2018 рік лікарняні заклади України виконали навантаження на 97,808 млн. ліжко-днів, отже, згаданий вище діючий реабілітаційний потенціал для перехворілих пацієнтів стаціонарів є недостатнім. Його розвитку перешкоджають високі ціни будівництва нової мережі, відсутність реабілітаційних підрозділів в усіх областях, відсталість матеріально-технічної бази наявних відділень, дефіцит виробництва засобів реабілітації, брак фахівців реабілітаційних спеціальностей.

Станом на 01.09.2018 р. в Україні нараховувалось більше 303 тис. ліжок в стаціонарах, або 71,9 ліжка на 10 тис. населення при розрахунковій кількості населення 42,23 млн. жителів. За даними КМУ, за кордоном на постійній основі працює 3,2 млн. українців, а на тимчасовій – близько 9 млн. При рівні госпіталізації 20% від кількості населення в рік, 333 днів роботи ліжка за рік та 10 днів перебування хворого на ліжку розрахунок потреби в лікарняних ліжках для населення України складає 234,4 тис. ліжок, що становить 60,0 ліжок на 10 тис. наявного в країні населення (39,03 млн. жителів), при 55,0 – у країнах ЄС.

Виходячи із наведених розрахунків, в Україні нараховується близько 68,6 тис. надлишкових лікарняних ліжок, які і можуть бути перепрофільовані в ліжка реабілітаційної та госпісної мережі.

І.К. Мартинюк

Розвиток пізнавальних можливостей дошкільників з функціональними порушеннями зору

Кафедра фізичної реабілітації ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Важливим аспектом корекційно-виховного процесу в освітніх закладах для дітей з порушеннями зору є цілеспрямована корекція пізнавальної діяльності. Актуальність даної проблеми та необхідність її практичного вирішення значно посилюється в умовах реформування сучасної освіти, адже одним з провідних завдань шкільного навчання, проголошеним Національною доктриною розвитку освіти України у XXI ст., є розвиток у дітей активного пізнавального ставлення до дійсності, створення умов для реалізації їхніх пізнавальних можливостей.

У даній статті ми розглянемо пізнавальну діяльність дошкільників з порушеннями зору, а саме процес розвитку пізнавальних можливостей дошкільників з косоокістю та амбліопією.

Метою дослідження є експериментально визначити та дослідити пізнавальні можливості дітей з порушенням зору та визначити шляхи удосконалення роботи із їх корекції.

Завдання дослідження:

1. Виявити рівень та особливості пізнавальних можливостей дошкільників з косоокістю та амбліопією;
2. Визначити шляхи удосконалення корекційної роботи з корекції пізнавальних можливостей дошкільників із зосоокістю та амбліопією.

В експерименті взяли участь 28 дошкільників з косоокістю та амбліопією та 26 дошкільників зі збереженим зором.